

Anthony Hall pozivlje angleškega kralja, da odstopi njemu v prid

London, 18. februarja. Anthony Hall je poslal obširno pismo na angleškega kralja Georgea, v katerem pozivlje kralja, potem ko podaja gotove vzroke, da se odpove angleškemu prestolu in da slednjega prepusti njemu. V svojem pismu, katerega je naslovil na "gospoda George, Frederick, Ernest, Albert Windsor, skuša dokazati, da je on potomec vladarske hiše Tudor, ki je nekdaj vladala v Angliji. V pismu izjava, da je nezakonski potomec Henry Tudorja. Neka angleška postavba iz leta 1543 dovoljuje kralju, da sam imenuje svojega naslednika, kar je svoječasno angleški kralj Henry VIII tudi naredil. Kralj George se tudi prav lahko poslužuje iste postave ter odstopi od vlade in prepusti prestol njemu. Hall nadalje izjava v svojem pismu, da bivši angleški kralj James I ni bil sin Marije Stuart, bivše škotske kraljice, pač pa najdenec, ki je bil podvržen tedanji kraljevi družini. "Ker ni nobenih postavnih potomec družine Tudor več, tedaj zahtevamo mi, nezakonski potomci Tudorjeve družine, našo pravico do prestola," pravi Hall v svojem pismu. Sicer ni naš namen začeti z državljansko vojno, toda vi, George Windsor, nimate ničesar opraviti z angleško kraljevo družino, ker ste pravzaprav tujec. Torej zapustite prestol in zapustite Anglijo!"

Škofov sin obsojen na 90 dni zapora

Pasadena, California, 17. februarja. — Major Richard M. Cannon, sin znanega metodistiškega škofa Cannona, ki je tako divjal proti kandidaturi Alfred Smitha, je bil danes na sodnji obsojen na 90 dni zapora. Obsojen je bil, ker svojim uslužbencem ni plačal pogojene plače.

Pogreb Louis Milavca

Pogreb prerano umrlega mladeniča Louis Milavca se vrši v soboto dopoldne ob 9. uri v cerkev sv. Vida iz hiše žalosti na 15616 Trafalgar Ave., potem pa na Calvary pokopališče. Preostali družini in vsem številnim sorodnikom izreka uredništvo svoje globoke simpatije.

Zaprte banke

V nedeljo, 22. februarja je rojstni dan George Washingtona, toda praznik se praznuje v ponedeljek, 23. februarja. Vse banke in javni zavodi bodo v Clevelandu v ponedeljek 23. februarja zaprti!

Doma iz bolnice

Mrs. Anna Mavrich, 16017 Holmes Ave., se je sedaj vrnila iz bolnice, kjer je prestala težko operacijo. Prijateljice in prijatelji jo sedaj lahko obiščejo na njenem domu.

Zmunt v volivni odbor

Državni tajnik Brown bo imenoval te dni Jerry Zmunt-a, poraženega kandidata republikanske stranke za komisarja pri zadnjih volitvah, v volivni odbor. Služba nese na leto \$4,300.

Obletnica

Jutri, v petek, ob 8. uri se bo brala sv. maša v cerkvi sv. Vida v spomin prve obletnice smrti Alojzije Godič.

Otrok umrl

Staršem Robert Jasinski, 1391 E. 39th St. je umrl 5 letni sinko Robert James. Pogreb preskrbijo A. Grdina & Sons.

Ameriška vlada namerava v letu 1931 pripustiti samo 18,000 naseljencev

Washington, 18. februarja. Naselniški odsek poslanske zbornice se je zedinil glede nove kvote naseljevanja v Zedinjene države. Prvotni predlog se je glasil, da se kvota naseljencev za prihodnja tri leta zmanjša na deset procentov sedanje kvote, kar pomeni, da če je lansko leto lahko prišlo v Zedinjene države 100,000 naseljencev, jih bo prišlo letos samo 10,000. To bo veljalo za tri leta, ali dokler se razmere temeljito ne spremenijo. Državni oddelek je že označil, da bo nemudoma začel splošno novo določila. Namesto 153,000 novih naseljencev v letu 1931 bo samo 18,000 dovoljeno, da se naselijo v Ameriki. Državni oddelek naznanja, da bo ta omejitev naseljevanja ostala v veljavi toliko časa, dokler ne mine gospodarska depresija in se razmere spremenijo. Pa tudi če zgine brezposelnost, se izjavljajo vladni zastopniki, se bo skušalo naseljevanje kolikor mogoče omejiti. Glasom poročil ameriških konzulov v 21 različnih deželah sveta, so konzuli zavrnilo doslej že 135,000 prošev za naseljenje. Kot vzrok navajajo dejstvo, da obstoji nevarnost, da bi novi naseljenici postali breme javnosti, ker ne morejo dobiti dela v Ameriki. Državni oddelek nadalje naznanja, da se ameriški konzuli tekoma januarja meseca podelili samo 611 vizumov naseljencem, dasi je 21 omenjenih dežel glasom kvote opravičeno do 14,846 naseljencev. Naselniški odsek poslanske zbornice je tudi odklonil predlog kongresmana Cable, glasom katerega bi bil tujecemec, ki poroči ameriško državljanjo, brez vsake nadaljnjte težave pripuščeno v Ameriko.

Silovita zima in mraz vladata v Mandžuriji

Harbin, Mandžurija, 17. februarja. — Toplomer je v tem metu padel na 57 stopinj pod ničlo, in v mestu se je pojavila zima, kakoršne se ljudje ne pomnijo. Več kot tisoč oseb je zmrznilo na ulicah. Iz Blagovščenska v Sibiriji prihajajo poročila, da je padlo tam živo srebro v toplomerih na 65 stopinj pod ničlo.

Nova španska vlada bo zopet monarhistična

Madrid, 18. februarja. Zadnji trenutek so se stranke, ki podpirajo špansko monarhijo, zedinile in objavile kralju svojo pomoč. Na čelo vlade pride zopet Damaso Berenguer, odstopil ministrijski predsednik. Ustavne pravice državljanov so bile na španskem zopet preklicane. Nekako obsedno stanje vlada v deželi. Generalni štrajk je razklinal po španskem. Bajse se je vojaštvo uprlo v Cordovi.

Igralci Pasijona

Danes je skušnja za vse moške in ženske igralce, ki nastopijo pri Križevem potu in križanju, jutri, v petek ob 7. uri pa je skušnja za vse igralce. — Rešiser.

"Naša Zvezda"

Nocoj zvečer, 19. februarja, se vrši seja društva "Naša Zvezda" v šolski dvorani sv. Kristine na Bliss Rd.

* 10 procentov dividende je plačala Fordova industrija v Nemčiji.

Dozdevni morilec councilmana Potterja je bil siloma odpeljan iz Pittsburgha v Cleveland

Včeraj se je vršila pred sodnikom Stadtfeld v Pittsburghu obravnava, ali naj se Hymie Martina, dozdevnega morilca councilmana Potterja, pridržijo v zaporu ali naj se ga izpusti na svobodo. Po kratki obravnavi je sodnik ustmeno izjavil, da mora ostati Martin v zaporu, toda še predno je mogel sodnik končati obravnavo in zapisati svoj izrek v knjige, sta Martina prišla dva clevelandska detektiva, ki sta bila navzoča in ga s silo izvelika iz sodne dvorane v Pittsburghu, peljala ga v avtomobil in odpeljala v Cleveland, kamor je došel sinoči ob 7. uri.

Sodnik je bil ves iz sebe. Kaj takega se ni še nikdar zgodilo. Detektivi bi morali čakati, dokler ni sodnik končal obravnave in zapisal svojo razsodbo v zapisnik. Toda detektivom so gorele pete, pa so hiteli, kar se je dalo. Sodnik Stadtfeld je nemudoma po tem dogodku poklical policijo v Pittsburghu in dal povelje, da aretirajo clevelandске detektive ter jih pripeljejo na njegovo sodnijo. Seveda je to nemogoče, ker so detektivi že v Clevelandu na varnem in jim sodnik iz Pittsburgha ne more ničesar, kajti detektivi imajo povelje guvernerja Pinchota, da se Hymie lahko prepelje v Cleveland.

Medtem je pa sodnik izjavil, da ne bo prej zapisal razsodbe v sodni zapisnik, dokler ne pripelje Hymie Martina pred njegovo sodnijo. In ko so Hymie Martina pripeljali v Cleveland, so nemudoma poslali po janitorja hiše 880 Parkwood Drive, kjer se je pripetil umor.

Hymie Martin je bil zaeno s kakimi dvajset drugimi jetniki

postavljen v vrsto in janitor Laub je bil pripeljan v sobo, kjer se mu je reklo, da izbere onega, ki je pri njem zarental usodepolno stanovanje, kjer se je pripetil umor. Zarental je neki "J. J. Markus." Laub je takoj spoznal med drugimi "Hymie Martina" in s prstom pokazal na novodošleca, trdeč, da je absolutno gotov, da je to oni, ki je zarental stanovanje.

Prijaznosti šerifa Sulzmanna napram jetnikom v okrajnih zaporih se je zahvaliti, da je bilo te dni pojasnenih več umorov, ki so se zadnje čase pripetili v Clevelandu in okolici. Mrs. Cecilia Valore, 26 letna žena 19 letnega Ross Valore, je govorila in povedala o strašnih umorih, pri katerih je bil udeležen njen mož tekom zadnjega leta. Pri tem je prihajajo v javnost tudi imena nekaterih laških detektivov in ime nekega politikarja. Cleveland stoji pred odkritjem novih škandalov nasproti.

Najbolj zanimiva je izjava Cecilije Valore, da je njen mož umoril znamenitega zdravnika dr. Scullya, marca meseca, lanskega leta, kateri umor je povzročil toliko prahu v mestu. O umoru se je skrivnostno tedaj pisalo, toda žena morilca izjavlja sedaj, da je njen mož prišel v urad dr. Scullya v namenu, da izropa urad. Ko je Valore potegnil revolver in zapovedal roke kvišku, je doktor hotel prijeti za telefon, nakar je nastal boj tekom katerega se je revolver sprčil in zadel Scullya.

Nadalje je Mrs. Valore izjavila, da je njen mož zagnal bombe v domove dveh loraških odvetnikov, ker ga radi nekega ro-

pa nista pravilno zagovarjala. Nadalje je Ross plačal nekemu politikantu v Clevelandu \$500, da ga reši iz zagate. Ko je bil oproščen je sledil napad z bombami, in pri tem napadu je bil vdeležen tudi dotični politikar.

Ko se je moral Valore zagovarjati v Elyriji, Ohio, radi roparja, sta prišla tedaj pred sodnijo clevelandska višja detektiva, Zicarelli in Cavola, ki sta oba govorila v prid Valora, nakar je bil slednji oproščen, dasi so bili proti njemu težki dokazi.

Oba detektiva, Zicarelli in Cavola prideta v preiskavo. Ime politikarja je bilo povedano šerifu Sulzmannu ter prosekutorju Millerju. Casnikarjem je ime znano, toda ni še godno za javnost.

Medtem pa se je oglašil v Columbusu soprog Mrs. Valore, Ross Valore, ki je izjavil, da ni resnice, da bi on umoril dr. Scullya ali sploh kako drugo osebo. Izjavil je, da se je nahajal v zaporih, ko je bil dr. Scully umorjen, 3. marca, 1930. Toda ko so pogledali v zapisnik jetnikov, se je dognalo, da je bil Valore tedaj na svobodi, in sicer je bil iz zaporov izpuščen 28. januarja, 1930. Ross Valore očitno laže.

Medtem pa policija ne veruje vseeno, da bi bilo tako kot je pripovedovala Mrs. Valore. Bajse se je njen soprog rad bahal proti njej radi roparskih dejanj in je večkrat kaj povedal, kar ni bila resnica. Vseeno bodo detektivi vso zadevo natančno preiskali. Ross Valore je napram svoji ženi vedno trdil, da jo ubije, ako ga kdaj izda.

Mrs. Valore, ki se sama nahaja v zaporu radi umora, ima hčer iz prejšnjega zakona.

Volivna kampanja za izvolitev župana v Chicagi se bliža svojemu koncu

Chicago, 18. februarja. Mesto Chicago se bo oddahnilo prihodnji terek, ko bo izvoljen nov župan. Vršila se je v mesec tako ostra politična kampanja, kot je Chicago niti katero drugo mesto v Zedinjenih državah še ne pomni. Volivna kampanja sama je dramatična, kot jo more predstaviti ameriški narodlu de Chicago, četrto največje mesto na svetu. V tej dramatični nastopajo sledeče osebe: William Thompson, republikanec, dvakrat izvoljen županom, ki pravi, da je 100 procentni Amerikanec, velik nasprotnik angleškega kralja, bombastičen, brezobziren. Prijatelji ga imenujejo: "Big Bill, graditelj," nasprotniki ga pa nazivljejo "Velik dihur." Drugi kandidat je sodnik John H. Lyle, republikanec, znan po neumornem prizadevanju, da zatre gangeže in raketirje, dostojen, nepolitičen človek. Prijatelji ga nazivljejo "Boreči se sodnik," nasprotniki ga pa kličejo za "prismojenega sodnika in šimpanza." Tretji kandidat za župana republikanske stranke je Arthur Albert, znan kot čist človek v politiki. Na demokratični stranki so kandidati: Anthony Cermak, demokratični vodja, energičen, živahen. Gotovo je, da bo Cermak nominiran, ker njegovi protikandidati so brez pomena. Medtem pa svet pričakuje, kdo bo prihodnji župan Chicaga.

Mati šestih otrok je zabodla svojega moža, ko je prišel pijan domov

Milwaukee, Wis., 18. februarja. Mrs. Roza Kovach se nahaja začasno na svobodi, dasi je priznala, da je zabodla svojega moža z mesarskim nožem, ko je slednji prišel domov pijan in grozil v takem stanju njej in njenim šestim otrokom. Po zaslišanju se je državni pravdnik Bowman izjavil sledeče: "Več kot vse drugo me je prepričalo pričevanje 14 letne hčere Rosie, ko je pripovedovala, da je mati le v silobranu zgrabila za nož in ga zavihala proti soprogu." Kot je hčerka pripovedovala, je oče dal časa pil z nekim drugim moškim, Frank Kachanom, ki je prišel v njih stanovanje, da popravi pokvarjeno peč. V pijanem stanju je Kovach potem začel psovati svojo ženo z grdimi priimki. Ko ga je žena prosila naj ne rabi v navzočnosti otrok tako grdih besed, je prijel mož za krepelo ter je ženo udaril po roki. "Eden izmed naju mora poginiti, jaz ali ti," je kričal pijani mož ter pripravil za udarec. Žena se je obrnila in je hotela z nožem, ki ga je držala v rokah, odbiti udarec, toda nož je zadel Kovacha v srce, in mož se je mrtev zgrudil. Mož je neprejetno pil. Pred dvema mesecema je prisilil ženo, da je kuhala žganje, da je dobila denar za rent. Mož že dalj časa ni delal.

Nesreča preganja odličnega pevca Svetozar Banovca. Zopet ponesrečen

Komaj par tednov je minulo, odkar je prestal odlični operni pevec Svetozar Banovec težko operacijo v bolnici, pa ga je že zopet zadela težka nesreča, ko je bil v avtomobilski nezgodi občutno poškodovan. V nedeljo 15. februarja je namreč peljal g. Majdič, ki je prišel iz New Yorka na Banovčev koncert v Forest City, Pa., pevec Banovca z avtomobilom na 26 milj oddaljeno železniško postajo v Scranton, Pa. Odtod je nameraval g. Banovec z vlakom peljati se v Cleveland. Cesta med Forest City in Scranton, Pa., je bila radi padlega snega in dežja dobro pokrita z ledom. Tri milje pred Scrantomom je začel avtomobil z vso naglico drčati po malem klancu, nakar se je parkrat zavrtel in treščil v brzozavni drog ob cesti. Avto je bil pri tem razbit, Banovca je pa vrglo ob steklena vrata. Komadi stekla so močno poškodovali Banovca po čelu tako, da je dobil velike rane, dočim je lastnik avtomobila ostal razven malih prask, skoro nepoškodovan. Banovca so odpeljali na prvo rešilno postajo, potem pa v bolnico v Scranton, kjer so mu izprali in zašili dobljene rane na glavi. Sreča v nesreči je bila, da se ni zgodilo še kaj hujšega. Le za las je manjkalo, in steklo bi mu razrezalo desno oko, nad katerim ima globoko rano. Po izvršeni operaciji je g. Banovec kljub poškodbam in po veliki izgubi krvi, zapustil bolnico in še isti večer odpotoval v Cleveland.

Pogrebi kongresmanov so precej dragi

Washington, 17. februarja. — Kadar umrje kak kongresnik, tedaj navadno predsednik zbornice imenuje nekaj kongresnikov, da se udeležijo pogreba. Pri tem tem seveda vse stroške zaračunajo vladi. Pred kratkim je en kongresnik-pogrebniški zaračunal vladi 50 centov za odpiralca zamškov pri steklenicah, neki drugi je računal \$3,00, katere je plačal nekemu, da je mesto njegovega sedla pri mrtevcih, \$30,00 je veljala pijača pri nekem drugem pogrebu. Navadno velja tak pogreb vlado povprečno \$7100,00. Znao pa, ti ptiči!

Rojak umrl

V St. Alexis bolnici je umrl rojak Joseph Zupančič, star 61 let. V Ameriki je bival 30 let, in je bil doma iz vasi Podturen, fara Toplice. V Clevelandu zapuščal pet sinov in tri hčere ter enega brata v Sharon, Pa., v starem kraju pa dve sestri. Bil je član društva Slovenec št. 1 S. D. Z., in društva Ilirska Vila, št. 173 JSKJ. Pogreb se vrši v soboto iz hiše žalosti na 1123 E. 78th St., pod vodstvom Fr. Zakrajšek. Preostali družini naše iskreno sožalje, ranjaku pa bo doli lahka ameriška zemlja!

Nazaj v Mehiko

Danes ponoči odideta nazaj v Mexico City rojaka Joe Telich in Jernej Paraga, ki sta prišla sem pred desetimi meseci. Slabe delavske razmere tukaj so jih napotile do tega koraka. Ker sta prišla sem z dovoljenjem ameriške vlade, sta dobila sedaj tudi dovoljenje, da smeta iti iz Zed. držav za eno leto, nakar se zopet brez sitnosti povrneta nazaj, ako hočeta. Želimo jima srečno pot in mnogo sreče!

Državna postavodaja se peča s predlogom za zavarovalnino brezposelnih

Columbus, Ohio, 18. februarja. Pred skupnim odsekom senatne in poslanske zbornice državne postavodaje se te dni vrši zaslihanje, ki bo odločilo, ali naj se sprejme predlog demokratiškega poslanca Reynoldsa glede zavarovalnine brezposelnih. Zaslihanje je privabilo več poslušalcev kot sploh katero drugo zaslihanje tekom tega zasedanja državnega zbora. Štirje znameniti govorniki so govorili v prilog zavarovalnine zoper brezposelnost, štirje so pa govorili nasprotno. Med nasprotniki je znani tajnik openšaperske organizacije, American Plan Association, ki je izjavil pred legislaturnim odborom, da bodo morale samo clevelandске industrije plačevati letno \$80,000,000, ako se upelje zavarovalnina proti brezposelnosti. Nasprotno so pa zagovorniki zavarovalnine proti brezposelnosti izjavili sledeče: "V Angliji in v Nemčiji imajo upeljano tako zavarovalnino. Poslovanje je ugodno. Ako ne bi imeli v teh dveh deželah enake zavarovalnine, tedaj bi ote delali postali že zdavnej boljševiski. Postava enake vsebine je najboljši proti-strup napram radikalizmu. Z državno zavarovalnino proti brezposelnosti je ravno tako kot z zavarovalnino za delavsko odkškodnino. Danes je vsaki delavec v državi Ohio zavarovan proti nezgodam. In kompanije so se leta 1912, ko je bila zavarovalnina upeljana, silovito branile. Danes pa vse kompanije hvalijo Boga, da je ta zavarovalnina upeljana, ker jim je prihranila stotine milijonov v tozbah. Za nobeno ceno kompanije ne bi odpravile te zavarovalnine. In tako bo moralo priti tudi do zavarovalnine zoper brezposelnost."

Tirolci se nameravajo izseliti iz Avstrije

Dunaj, 17. februarja. — Andreas Thaler, avstrijski poljedelski minister, je izjavil, da namerava v republiki Paraguy ustanoviti kolonijo Tiroleev. Nič manj kot 8000 tirolskih družin se je doslej prijavilo, ki so pripravljene, da se izselijo.

O ranjku Millerju

Včeraj smo na kratko sporočili o hipni zbolelosti in smrti John Millerja, lastnika trgovine z dedge avtomobili v Gornikovem poslopju. Opoldne je bil še na delu, popoldne pa je hipoma zbolel in zvečer naglo umrl. Ranjki John Miller je bil jako dobro poznan v slovenskih krogih. Že pred 20. leti je imel na Eddy Rd. in St. Clair Ave. izvrstno urejeno garažo, in pred nekako 6. meseci se je preselil v Gornikovo poslopje. Bil je zelo priljuden, pošten mož, postrežljiv in s Slovenci zelo velik prijatelj. Naj mu bo ohranjen to bel spomin med nami!

Zabavni večer

Društvo sv. Janeza Krstnika, št. 71 J. S. K. Jednote priredi v Slovenskem Demu na Holmes Ave., v soboto večer, 21. februarja, zabavni večer. Vljudno je vabljeno občinstvo, da poseti ta zabavni večer, ki obljubljuje prav prijetno zabavo.

Ponesrečen pri delu

Poroča se nam, da se je pri delu v tovarni ponesrečil rojak Ignac Ježan, ki stanuje na Huntmere Ave. Prijatelji ga lahko obiščejo v kliniki na Five Points,

"AMERIŠKA DOMOVINA"

(AMERICAN HOME)
SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER
Published daily except Sundays and Holidays

NAROCNINA:

Za Ameriko in Kanado na leto ...\$5.50 Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.00 Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50
Za Cleveland po razpisalnih: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00
Za Evropo celo leto \$7.00, pol leta \$3.50.
Posamezna številka 3 cente.

Vsa pisma, dopise in denarne priloge naslovite: Ameriška Domovina,
4117 St. Clair Ave., Cleveland, O. Tel. Henderson 0628.

JAMES DEBEVEC and LOUIS J. PIRO, Editors and Publishers

Entered as second class matter January 5th, 1909, at the Post Office
at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3rd, 1879.

83

No. 42. Thu., Feb. 19th, 1931.

Councilman Mihelich

Postave za mesto Cleveland dela mestna zbornica, v kateri imamo Slovenci tudi svojega zastopnika v osebi slovenskega odvetnika Mr. John L. Mihelicha, ki se je kot mlad slovenski izseljenec, sin priprostitih staršev, izsolal, potem pa dobil zaupanje naroda in bil zaporedoma izvoljen v mestno zbornico, kjer je ves čas delal čast narodu.

Seveda, mnogi pričakujejo od našega človeka več aktivnosti, kot pa bi se sploh kdaj drznili vprašati kakega tu rojenega Amerikanca. Naš človek mora biti vselej in povsod na razpolago, če ne, je pa takoj zamera. Toda John je človek, ki se ne more nikomur zameriti. On dela in dela in pomaga in pomaga, svetuje in deluje, kar more. Človek ni vsega mogočen, pa tudi councilman Mihelich ni, dasi bi bil rad, v kolikor ga poznamo.

Ampak delaven pa je. Previden, bistrega uma, priazen, pazljiv, vedno v interesu splošnega blagostanja, smotrski politiko kot zastopnik naroda, narodu v pomoč, ne pa kot izkoriščevalno sredstvo, kot to delajo mnogi.

Ni čuda, da prihaja ime našega slovenskega councilmana Mihelicha vedno bolj v ospredje, da ga zlasti angleško časopisje vedno citira. Storitvi morate že nekaj posebnega. Da priobčijo veliki angleški časopisi vaše ime na prvi strani lista. In naš John Mihelich je bil skoro od začetka, ko je bil prvič izvoljen councilmanom, skoro tedensko na pročelni strani lista tega ali onega angleškega časopisa. Mr. Mihelich je namreč zdrave pameti, zna pravo stvar ob pravem času spregovoriti, predlagati in boriti se, zato pa ne dela političnih napak, ki so tako pogoste pri gotovih nekaterih njegovih kolegih v mestni zbornici.

Mr. Mihelich je bil prvi, ki se je dvignil v mestni zbornici in napadel divjanje policije v naselbini, ne samo po St. Clair Ave., pač pa tudi v Collinwoodu in Newburghu, in kjerkoli stanujejo naši Slovenci. In Mihelicha v zbornici mesta Cleveland prav radi poslušajo, ker dobro vedo, da John ne blufa, pač pa pove trpko resnico.

Nepremišljeno in naravnost zlobno napadanje slovenskih domov in podjetij v naselbini je zadnje čase precej potihnilo in prenehalo. Glas Mr. Mihelicha je precej zalegal. Ker dobro vedo, da Mihelich pošteno misli in pošteno pove vsem, katerim gre. Mihelich se ne razburja, ker bi v razburjenosti mogoče naredil napako, pač pa premisli vsako stvar, potem pa hladno in premišljeno izjavi, kar misli. In baš iz tega vzroka ima upljiv in priznanje, kjerkoli se oglasi njegova beseda.

Njegovi predlogi v mestni zbornici glede brezposelnosti so bili še vselej vpoštevani. Ravno tako njegovi predlogi glede divjanja kapitana MacMastra, njegovi predlogi glede odprave koruptnih uradnikov v javnih uradih, njegov predlog glede izplačila bonusa bivšim veteranom svetovne vojne. Od časa do časa vstane Mihelich v mestni zbornici, in zbornica ga posluša. Vse je tiho, kadar Mihelich govori.

Ako bi imela mestna zbornica v Clevelandu več takih demokratov in councilmanov sploh, kot imamo enega v Slovenicu Mihelichu, bi bila naša mestna vlada veliko bolj napredna, naš narod veliko bolj upoštevan, godilo bi se vsem drugače kot se godi danes. Toda veste, da en sam človek v mestni zbornici ni Bog, da bi ustregel vsem.

Tekom zadnjih dveh mesecev ni bilo ime niti enega s mega councilmana omenjeno v uredniških člankih velikih ameriških časopisov. Mihelichevo ime dobimo vsak dan v uredniških člankih, in to brez razlike, kakšen je časopis: Plain Dealer, Press, News, vsi časopisi imajo enoglasno mišljenje, katerega izražajo potom svojih uredniških članov, da je John L. Mihelich eden najbolj treznih, premišljenih in naprednih councilmanov v mestni zbornici.

Vsi vemo, ker smo čitali v časopisju, da so se v Clevelandu tekom zadnjih treh let vršile velike sleparije pri nakupu mestnih zemljišč. Nekaj councilmanov republikanske stranke je moral radi tega v ječo, nekaj jih pa je bilo oproščenih, ker ni bilo dovolj dokazov na razpolago. Med slednjimi je bil tudi republikanec Potter, ki je bil nedavno kruto umorjen, najbrž po naročilu višjih političnih sil v Clevelandu. Tozadevno bomo pojasnili, kar se tiče zveze Mr. Mihelicha, umorjenega Potterja in javnosti v Clevelandu v prihodnjem članku. (Dalje sledi.)

KONCERT MR. L. BELLE-TA

Clevelandski Slovenci smo v Srejemali smo jih z vso mogočo gostoljubnostjo in odkritim nem polju. Naši Narodni domovi v Clevelandu in okolici so nas opominjali in silili k kulturnemu udejstvovanju. Začeli smo pri dramatičnem društvu "Ivan Cankar," kateri je pozval gospe Danilovo, ki je dala igralcem nova pota in nove cilje v dramatičnem udejstvovanju. O tem so slišali umetniki v starem kraju. Gnala jih je rodna sila, da pridejo v novo domovino ter pokažejo našim ljudem umetnost v petju. Prihajali so: Šubelj, Lovšeta, Čulić, Banovec, in drugi.

smo videli opereto "Kovačev

študent," potem opere: "Turjaška Rozamunda," "Urh, grof celjski" in "Gorenjski slavec."

Da je bilo mogoče vzporediti ta dela, treba je bilo pevske moči, ki morejo prevzeti naslovne in stranske vloge. Imeli smo jih: Louis Belle, Frank Plut, Mary Ivanush, Tončka Simčič, Josephine Milavec, itd. Veselje do petja jih je prignalo do teh velikih uspehov.

Na večer 8. marca imamo zopet posebnost med nami. Mr. L. Belle, ki že leta in leta poje med nami, pomaga zdaj tu zdaj tam, kateremu je slovenska pesem prvo in zadnje, prihaja med nas s svojim samostojnim koncertom, kot so jih imeli umetniki iz domovine. To je nekaj novega, nekaj, kar nas mora povzdigovati v našem narodnem zanosu. Z drugimi besedami povedano: Mi kot narod imamo že svoje ljudi, ki so nam prav toliko ali še več kot je vsak umetnik svojemu narodu. In če smo v minulih časih pokazali našo naklonjenost in gostoljubnost napram umetnikom iz domovine, tako moramo danes z vznešenim ponosom in voljo stopiti na plan ter napraviti ta večer velik in nepozabljen, prijeten in zapisan v zgodovino našega kulturnega

udejstvovanja v Clevelandu.

Vak je poklican, da pomaga in dela. To ni žrtvovanje za eno osebo, to je prizadevanje naroda, nas vseh, da govorimo potom umetnika, ki zopet ne more biti sam, ampak je takorekoč lastni celotnega naroda. Udelek kulturnega narodnega udejstvovanja se vedno kaže v individualnih nastopih vseh onih, ki imajo dar umetniškega pojavnja.

Mr. L. Belle je priljubljen pri narodu. Osmega marca ima koncert, pa so se že prigrisali ljudje, ki hočejo vstopnice. Tako so sprejeli v razprodajo koncertne vstopnice sledeči: Mary Kushlan, v SND, Ameriška Domovina, Enakopravnost, John Filipič, Frank Somrak, Louis Eršte, John Ladiha, vsi v Clevelandu. V Collinwoodu: Anton Ogrin v SDD, Mike Podboj, Joe Petrich, Anton Gubanc, Anton Pucel, Albin Filipič, John Tomazič; iz bele Ljubljane so sprejeli vstopnice sledeči: Jim Rotter, Jos. Plevnik, Frank Vesel, Frank Zagar, John Ivančič, Jos. Kozan in August Kabaj.

Vsi, ki nameravate prisostvovati temu koncertu, dovolj prilike imate, da si preskrbite vstopnice.

Priljubljeni odbor.

VSEM ČLANOM IN ČLANICAM S. D. Z. V COLLINWOODU

Mislil da ne bo nikdo zanimal ako rečem, da živimo v največjem času bede in pomanjkanja. Nahajamo se v takem kritičnem položaju, kakoršnega še stari ljudje ne pomnijo. Na stotine poročil čitamo v časopisih, kako ubogo ljudstvo gine radi pomanjkanja, kateremu se ne more dobiti pomoči pri vsej, še tako dobri volji ubogega delavstva. Res je žalostno, da Amerika, ena najbogatejših držav na svetu, v katero je ves čas vojne tekla zlata reka, danes ne more, oziroma radi kapitalističnih spekulacij neče dati delavstvu niti toliko, da bi si zaslužilo za vsakdanji kruh.

Danes se počuti tu v Ameriki srečnega titi, ki dela nekaj ur na dan in po tri dni na teden. Dretina! A s to drobtino bi se počutilo srečne milijone ljudi, katerih otroci zama prosiijo za kosček kruha — katerega je toliko na svetu — a jim ga pri najboljši volji ne morejo dati. S to drobtino bi bilo mnogim prihranjeno življenje, kateri mrjejo radi mraza in pomanjkanja zadostne hrane.

Gotovo da to delavsko krizo in pomanjkanje potrebnega za služba občutijo tudi naše podpojne organizacije. To je razvidno iz tega, da še nikdar ni bilo toliko članov črtanih, kot ravno sedaj v zadnjem času. Kako žalostno je to za naše organizacije, žalostno in mukopolno za naše društvene uradnike, ko vidi djo člane, kateri so že petnajst let in več, točno izpolnovali svojo dolžnost pri plačevanju mesečnega asesmenta. A sedaj, kar naenkrat, so s tem prenehali. In temu je sledilo, da so bili po društvenih pravilih izključeni.

Zares žalostno! Vem za slučaj, kjer je bil družinski oče že šestnajst let član pri slovenski podporni organizaciji. Vedno je redno plačeval svoj asesment in pred nekaj meseci je s plačevanjem prenehal. Temu je sledilo, da je bil iz društva izključen. Ves njegov šestnajstletni trud in plačevanje sedaj ne velja nič, vse je bilo zaman. Govoril sem sam žnjim in ga vprašal po vzrokih in dobil sem prav žalosten odgovor: "Imam družino z sedmimi otroci; delam ne že nad eno leto tako, da nimam niti jazi, niti ostala družina dostikrat niti za kruha. Kako hočem potem plačevati družstvo? Z največjim veseljem bi plačeval, ako bi le mogel, pa sam izprevidiš, da mi ni mogoče."

Vidite, takih in enakih slučajev je že do sedaj na stotine in za naprej jih kaže še vedno več. Ali ni res nikake pomoči pri tem

žalostnem propadanju naših bratov in sester. Mislil, da! Samo malo dobre volje je treba in morebitnega truda v početku naj se nihče ne straši.

Društvo Kras št. 8 SDZ je na svoji redni mesečni seji 15. februarja mnogo radi tega razmotrivalo, kako pomagati brezposelnim članom pri plačevanju društvenega asesmenta. Sklenili smo, da izvolimo šest društvenih zatopnikov, in enako bomo tudi naprosili ostalih pet collinwoodskih društev, ki pripadajo k Slovenski Dobrodelni Zvezi. Sklicalo se bo v najkrajšem stanek vseh teh zastopnikov, kateri naj bi imeli od svojih društev polnomoč ukrepati vse, kar se bi jim zdelo v potrebo in dobro v pomoč našim brezposelnim članom.

Umestno bi bilo pripraviti kako večjo prireditev, na kateri bi po možnosti sodelovala vsa društva. Obenem bi se lahko vršilo srečanje. Za darila bi naprosili naše slovenske trgovce, o katerih sem prepričan, da nam ne bi odrekli pomoč, če ravno občutijo to krizo ravno tako, kot mi. Zavedajo se pa tudi, da bomo vrako, v tej sili in potrebi izkazano dobroto, znali visoko ceniti, ter jim izkušali po naši moči vse to obilo poplačati, kadar bo to v naši moči.

Torej samo malo trdne volje in vztrajnosti je treba, pa se nam bo ta dobroduelna akcija posrečila, s katero bomo nekoliko pomagali našim brezposelnim bratom in sestram, v teh dnevih velikega pomanjkanja. Ne glejmo jih, da bi žalostno propadali. V slogi je moč! Pri vseh društvi Slovenske Dobrodelne Zveze, nahajajočih se v Collinwoodu, je včlanjenih približno 1.600 članov. S takim ogromnim številom in ako bomo delali roka v roki, si lahko napravimo dosti dobrega za medsebojno pomoč za sedaj, enako tudi za v bodočnost. Torej pojdemo skupno na delo! Zastopniki vseh društev, udeležite se gotovo skupnega sestanka, kateri bo v kratkem sklican. Ne ustrašite se dela, katerega bo narod znal ceniti, ter ga v boljši bodočnosti obilo poplačal.

Z bratskim pozdravom

Louis Jerkič,
predsednik društva Kras,
št. 8 SDZ.

Cleveland, O. — ZAHVTLA. Podpisana se prav lepo zahvaljujem vsem sorodnikom in prijateljicam, ki so me obiskovali za časa moje boleznj in bolnici in mi podarili toliko krasnega cvetja.

Mrs. Anna Klanchar,
9504 Lamontier Ave.

MOJ CLEVELANDSKI OBISK

Piše JOHN GERM, Pueblo, Colo.

(Konec)

Za drugi dan sem obljubil, da bom obiskal nekatere, meni drage družine, kot družino Smrekar, Mervar, Zupan, Jert, Oražem, Srpan itd. Seveda sem delal račun brez krčmarja. Res sva šla z Mr. Grdinom drugi dan po zajtrku na obisk; pričela sva pri Smrekarjevih in tam sva tudi končala. Treba je bilo iti zopet domov, kjer sta naju čakala Rev. Oman in Rev. Bombač. Zatem pridejo še Mr. Zulich, Rudman in Dečman. Razvil se je pravi prijateljski razgovor, med tem pa je bilo pripravljeno okusno kosilo, katerega smo se vi poslužili na domu Mr. in Mrs. Antona Grdine. Tem potom se prav lepo zahvalim za vaš trud in postrežbo, Mr. in Mrs. Grdina.

Popoldne smo se zopet podali na obisk. To pot nas je pa peljala Mrs. Zulich, češ, Mr. Grdina je preveč počasen. "Vam bom jaz pokazal, kako se v Clevelandu prijatelje obiskuje!"

To pot pa smo pričeli pri Strnadovih v Novi Ljubljani. Tam sem zopet spoznal enega svojih znancev Dobropoljčanov. Mr. Strnad je namreč doma iz Zdenške vasi, pod Sv. Antonom, jaz pa blizu tam. In seveda, miza je bila polna domačih klobas in čajčana. V kratkem času smo se pogovorili o najvažnejših rečeh, Strnadova hčerka nam je pa zaigrala par lepih komadov na piano harmoniko. Thank you, Miss Strnad! Še en pozdrav, in odpravili smo se od Strnadovih. Med tem je pa šel naš Rudy še na Strnadovo dvorščico ter se prav dramatično poslovil od nekoga, ki je stal na štirih nogah.

Zatem smo šli k našemu solistu Mr. in Mrs. Louis Srpan. Mr. Rudman je rekel v svojem dopisu, da je Mr. Srpan knofe šival. Da, pa ne samo knofe, ampak tudi rokave. Z Mr. Srpanom smo se spoznali na zadnji konvenciji. Takrat s sem spoznal, da je jako dober in agilen jednotar, zaradi tega je bila moja in vseh ostalih vroča želja, da mu rečemo: "hello, Louis!" in pa prisrčni z Bogom. Toda predno smo mogli to storiti, smo ga morali dva litra predihati. In zopet nam je čas bežal. Torej Mr. Zulich ni nič bolj hitro vodil obiskovanja, kakor Mr. Grdina.

Zatem smo se podali v urad Glasila KSKJ, obiskat našega sobrata urednika Mr. Ivan Zupana, kjer mo se sestali tudi z Mr. Stanley Zupanom, sinom našega urednika, ki pomaga očetu pri urejanju angleške strani našega glasila. Razgovarjali smo se o tem in onem, v tem pa je potekal čas in treba je bilo iti v Knausovo dvorano, kjer so se zbrali uradniki in uradnice clevelandskih društev KSKJ ter priredili v počast zunanjam uradnikom KSKJ prav lep in zabaven večer z banketom. Bilo nas je zbranih lepo število bivših in sedanjih glavnih uradnikov, kot na primer: Bivši gl. predsednik sobrat A. Grdina, vedno vesel dosedanj vrhovni zdravnik dr. Seliškar, nadalje sedanji glavni uradniki in uradnice Mrs. Mary Hočevar, II. podpredsednica, dr. Oman, sedanji vrh. zdravnik, John Dečman, predsednik porotnega odbora, John Zulich, tajnik finančnega odbora, Rudolf Rudman, član finančnega odbora, John in Stanley Zupan, urednika našega glasila, in moja malenkost. Zraven sem videl več odličnih gostov, kot Mr. J. Gornika, predsednika SDZ, dr. Mally-a, Mr. Žužka, slovenskega odvetnika, Mr. Louis Pirea in James Debeveca, lastnika slovenskega dnevnika Ameriška Domovina, skoro vse uradnike in uradnice clevelandskih društev KSKJ. Bilo je navzočih tudi nekaj mojih starih znancev, bivših Pueblčanov, kot: Mr. in Mrs. Joseph Smrekar in družina, Mrs. Johana Jert, Mrs. Frank Mervar, (prej Smerke), moja nečakinja Mary, Miss Rosie Kasel in Miss Freeda Lest ter nebroj dru-

Če vrjamate, al' pa ne.

—Hello, Jaka! Aha, zdaj si pa prišel v našo cerkev k maši! — Sem brala, da se je Kuharjeva Marjanca vjezila in da rilec kuha. Zato se pa danes jaz oglašim, ker ženske imajo zlato pravilo: če ena neha, pa druga poprime. Jaz sem pa Marjanca Cugelnova iz Geneve, O., če me kaj poznaš. (Še ne!) Ker redno berem tvojo kolono in vidim, da si vseh muh poln, bi te rada vprašala, če veš, kaj pomeni beseda "rifel." Veš, me smo precej praktične, čeprav smo iz Rakinke doma, ampak terice in predice pa take, da jih je treba iskati. Zdaj si lahko mislite, kam boste moški prišli. Najprej vas denemo v rifel, nato vas pa položimo po lepi zeleni travi, da vas malo sonce ožge. Zatem pridete v "pajštebo," da se posušite. Nato pride šest brhkih deklet rakinjskih: Marjanca Cugelnova, Marjanca Žefranova, Pepca Strnadova, Pepca Kržičeva, Netka Ulletova, Micka Srčkova in Lizi Sirkova. In te vas denemo na preslice in bomo zažele presti na tisti kolovrat, ki ga je Strnadova Pepca iz starega kraja prinesla. Pridno bomo prele in lepo zapele zraven tisto: Predi, predica predi, le natanko nit naredi, da se ne bo krotvičila in ne na tkalcu trgala.

Potem pa pridete na motovilo, da strne naredimo. Požehale bomo pa pri Strnadovih. Če ne veste, kje je to, vprašajte Čožovega Franceta, ki dobro za pot ve. Potem pa skalnati perivnik v roke in udari, da se boste lepo ubelili. Potem vas pa dobi v roke rakinjski tkalec Jurca, ki bo napravil iz klopov, kar bomo hotele: dreto, cviren in pa platno, ki ga rabijo genevski farmerji, da ohajčana žnjim pokrivajo.

Povabimo mušketirke iz Ambbridge, Pa., da pridejo k nam, ker je že vse pripravljeno: pajšteba je že izkopana, trlice so narejene, dekleta pripravljena. Malco nam bo nosila Marjanca Kuharjeva, ker bo do takrat rile že skuhan. Obljubila nam je tudi rajzevo potico, Strnadova Pepca pa prinese en pogrnen blinc z ohajčanom zalit.

Sprejmite lepe pozdrave: vsi mlatiči in deklič, vse predice in deklice, kanonirke, mušketirke; vsak na plan, kdor ni zaspan!

Akoravno smo že malo pozne, pa želimo vsem mlatičem vse najboljše h godu, ki ste ga praznovali na 17. februarja. Me, dekleta, smo ga praznovali pa v sredo in vleklo — ploh!

△ Gospa pride v trgovino, da si kupi par rokavic. Izbira in izbira, pa končno vzdihne: "Moj Bog, saj je najbolje, da kar črne kupim — moj mož je tako zelo bolan!"

△ V modni trgovini izbira žena obleko in prodajalka ji reče: "Kar tole vzemite, tako lepo vam pristojna in tudi nobena barva na obleki preveč ne kriči." "O, ne kriči ne," reče žena, "bo pa moj mož bolj kričal, ko bo dobil račun."

△ Dva prijatelja se pogovarjata in eden vpraša: "Ti, ali te tvoja žena kdaj prosi za denar?"

"Nak, še nikdar me ni prosila."

"Res ne?"

"Res ne — ona ga vedno kar zahteva!"

△ "Ata, kaj so to: enoletni prostovoljci?"

"To so vojaki."

"Pa v vojni, kaj delajo?"

"Vojskujejo se."

"Revčki, tako majčkani!"

Ženska pomoč

V našem podjetju imamo žensko pomočnico, ki ima dolgoletne skušnje v take vrste podjetju. Na razpogo je vedno, kadar se potrebuje ženske pomoči in simpatije. Mnogi naših prijateljev so bili v največje zedovoljstvo postreženi in so bili hvaležni za poslužno nežne ženske roke.

Louis L. Ferfolia
SLOVENSKI POGREBNIK

3515 East 81st St.
Tel. Michigan 7420

MOJ CLEVELANDSKI OBISK

(Nadaljevanje iz 2. strani)

stava. Človek bi lahko napisal cele knjige dobrih del o tem možu, toda to naj zadostuje. Rečem le kot svojemu kolegi, gl. uradniku: Mr. Grdina, Vaša javna dela govorijo za Vas in jugoslovanski narod širom naših naselbin Vam je hvaležen. Članstvo KSKJ se Vas s hvaležnostjo spominja! S spoštovanjem in hvaležnostjo se Vas bom vedno spominjal tudi jaz. Kot svojemu souradniku Vam kličem in želim, da Vam vsemogočni Bog podeli še mnogo, mnogo let srečnega in zadovoljnega življenja!

Mr. Dečman in Mr. Rudman sta se proti polnoči poslovila in se odpeljala proti svojim domovom v Pennsylvanijo. Mi smo pa še naprej veselo rajali. Mrs. Mitzi Grdina je igrala na klavir, mi ostali smo pa prepevali in rajali. Hojerci so pa skrbeli za vesele pokločnice.

In tako je prišel tudi čas mojega odhoda. Še en prisrčen pozdrav, prisrčno voščilo in z Bogom. . . Mr. Grdina me je odpeljal na kolodvor, do tja so me pa še spremili: družina Joe Smrekar, moja nečakinja Mary, dalje Miss Rose Kasel, Freda Lest, Mrs. Marjanca Kuharjeva, Mrs. Oražem, ki mi je še izročila zavoj popotnice, katero je preskrbela vedno skrbna Mrs. Mally, predsednica dr. Marije Magdalene št. 162, katero je največje društvo KSKJ in ki ima v svoji posesti tudi zlato kladivo. Priročim vam ga iz srca! Ohranite ga!

Prisrčna hvala za trud vsem skupaj, ki ste ga imeli z menoj in mojimi kolegi. Prišel je čas ločitve, še poslednji z Bogom in do svidenja! Prijatelji so odšli proti svojim domovom, jaz pa po stopnicah doli na vlak. Na misel mi pa pride znana slovenska pesem, ki se glasi:

Prešlo je kot sen, . . .
Na razpotju smo stali,
poslednjič v slovo roke si podali.
Škrjančki so peli, so bili veseli
a naša pa srca so žalostna b'la.

V tem času sem prišel na vlak, ki je kmalu odpihal proti Indianapolisu, St. Louiu in Kansas Cityju v solčno Colorado. In zopet mi je prišla na misel znana popotnikova pesem:

Tudi tu cveto cvetličice,
po njih šume čebelice. . .
Pa vaših rož je lepši cvet,
čebelice vaših slajši med. . .

In čim bolj sem se oddaljeval od prijazne ameriške Ljubljane, tembolj so mi prihajale na misel besede popotnikove pesmi, ki dalje govori:

Dežela ljubka, kje ležiš,
ki jezik moj mi govoriš?
Peroti imeti si želim,
Da k vam nazaj ko ptič zletim!

NOVA IZNAJDBA VŽIGALIC

Dunajski kemik dr. Ferdinand Ringer, je iznašel novo vrsto vžigalic, ki jih imenuje večne vžigalice. Večna vžigalica mu je prišla na misel na neki konferenci. Prižgati si je hotel cigareto, pa mu je vžigalica trikrat ugasnila. Takozvano večno vžigalico je hotel izpočetka izdelati iz iste snovi, iz katere je narejena glavica švedske vžigalice. Težava pa je bila v tem, da je ta snov gorela kar naprej, čim se je užgala. Po dolgih poskusih pa se mu je posrečilo najti snov, ki jo je švedski snovi primešal in ki je omogočila, da se je dala večna vžigalica tudi ugasniti. Primešana snov razvije namreč mnogo dušika, zaradi česar večna vžigalica ugasne sama, če pade na tla. Mešanica, ki jo je izumil dr. Ringer, ima pa še to prednost, da je nezlomljiva, ni pa nič težja, kakor so švedske vžigalice. Večna vžigalica se prižiga tako kakor švedska na posebno pripravljene ploškv. Ena vžigalica se da okrog šeststokrat prižgati.

ČRNA ŽENA

ZGODOVINSKA POVEST

Priredil Javoran

"Pristaš 'krvave kose' se ne sme bati smrti; in tak sem jaz. Pravila nam velevalo: zmagati ali umreti. Boriti se moramo do zadnje kapljice krvi. Če kmet podleže, ne sme noben pristav 'krvave kose' ostati živ."

"Kdo te je pa sprejel v 'krva vo koso'?"

"Oni stari samotar, ki prebiva v ogljarski koči na Kupljenku."

"Samotar na Kupljenku," je zamišljeno ponovil Štefulček; "povej mi še, kako ti je ime!"

Med temi besedami sta pa začela odzgoraj močan žvižg. Mladenič se je zganil, se pokrnil in hitro rekel:

"Ti moram; potrebuje me — Bog vas obvaruj!"

Naglo kakor verveca se je zmuznil mladenič skozi drevje in izginil izpred možkovih oči. — Možek je zmajal z glavo in šel počasi svojo pot naprej. Premišljeval je o 'krvavi kosi'; navdušenje, s katerim gredo njeni pristavi v boj, mu je bilo všeč, a njeni načrti so se mu zdeli še vedno preveč nepredvidni in preveč drzni.

Možek je šel počasi dalje in prišel na sežojeti, kjer je srečal oboroženega vojaka:

"Pozdravljen, Bregar," mu je klical možek že od daleč; "ravno tebe sem si želel; pa sem se bal, da si se morda kam skril, ker se tako bojiš, da bi te domači ne spoznali; zdaj je pa ravno prav, da sva se srečala."

"Kaj hočemo sedaj začeti, Stefan? Andrej še ni došel s svoje četo. Ali naj ga čakamo?"

"Dokler ne pride Andrej, se pridružite našim bojovníkom. Svetom jih lahko mnogo naučite, zakaj vi ste izurjeni v vojskovanju. Vendar če udarimo, se nikar ne postavljajte v največjo nevarnost — zlasti ne ti — zakaj ti se moraš ozirati še na druge razmere."

Pri teh možkovih besedah je padla temna senca na vojakovo obličje. — Nekaj časa je žalostno razmišljal, potem pa je rekel napol glasno:

"Ah, da, Nigana me skrbi. — Ko smo odšli iz Krškega, jo žal nisem mogel obiskati in ji povedati, kdaj se vrnem."

"Vse skrbi moramo prepustiti ljubemu Bogu," je pristavil nato Štefulček z resnim obrazom; "On ve, zakaj nam pošlje težave in skrbi. On pa tudi more vse obrniti na dobro."

"Stefan, ti nekaj veš, kar mi zakrivaš," je ves vznemirjen kričnil vojak; "tvoje poteze na obrazu razodevajo nesrečo. Vendar — lepo te prosim — nič mi ne zakrivaš! Povej mi vse, naj bo karkoli hoče, na vse sem pripravljen."

"Res vem nekaj novega," je sedaj pristavil možek bolj mirno, "toda tako hudo pa zopet ni."

"Povej, prosim te, povej mi vse!" ga je nestrno priganjal vojak; "če mi kaj zakriješ, bom še bolj nemiren in nesrečen."

"Nigana je ušla pri trgovcu Štroblju," je povedal možek resno, pa mirno.

"Sem si mislil, da bo kaj takega. Povej, kako je ušla!"

Možek je začel pripovedovati mirno in premišljeno:

"Odkar si zapustil Krško in več nisi mogel obiskati Nigane, je zopet postala vsa drugačna; kar naenkrat se je popolnoma izpremenila. Štrobelj je pravil, kako je včasih jokala cele dneve, a potem se je nenadoma zopet začela smejati, kakor bi ji bilo srce kipele največjega veselja. Prigovarjali so ji in jo tolažili, a za vse take besede je ostala gluha. Na vse mogoče načine so jo poskušali prepričati, da ti ne moreš zapustiti svoje službe, a vse zaman. Kdor le hoče, je odgovarjala, lahko stori vse. Zadnji tednjen je postala še prav posebno

čudna; polastila se jo je neka čudna naglica in nepokoj, če jo je kdo nagovoril, je divje krožila oči, nemirno tekala od okna do okna, včasih pri oknu nekoliko postala, se zamišljeno ozrla skozi okno na prosto, a kakor obstreljena zver zopet bliskoma odskočila in tekala dalje po sobi od kota do kota. Ko je pa izvedela, da si ti s svojimi tovariši zapustil mesto, tedaj jo je obšla neka velika strast in razburjenost, kakor še nikoli prej. Zagotavljali so jo, da se kmalu vrne in da nisi šel dalje kakor kvečjemu do Ljubljane. Pa vse to je le povečalo njeno blaznost in neprestano je kričala: "V Ljubljano, v Ljubljano in na Gorénjsko!" — Slednjič se je pa nekega dne nenadoma čudovito pomirila in ostala do večera v svoji sobi. Ko se je pa zvečerilo in gospodarja in gospodinje slučajno ni bilo doma, je podarila najmlajšima štrobljevima otrokoma bisere in drage kamne — in potem je izginila."

"Jezus, Marija!" je zakričal Bregar, "torej namerava nekaj strašnega, gotovo je že tu v obližju! — Ali še kaj veš, Stefan? Povej! Govori!"

"Na Kamnjeku in v okolici zopet straši črna žena," je pristavil možek kolikor mogoče mirno; "toda ne boj se! Zalka in otrok sta na varnem, nič se jima ne more pripetiti. — Predvčerajšnjim so jo prepodili od tvoje hiše Gorjanci in Anželj; in včeraj je zopet zasledovala nekaj vajakov."

"Kateri?" je burno vprašal France.

"Bilo je šest tvojih tovarišev, ki so s teboj vred prišli iz Krškega. Sli so na Brda in tedaj so opazili za seboj črno ženo."

"Vse se vjema," je bridko vzdihoval Bregar; "Nigana gotovo misli, da sem med onimi voljaki tudi jaz in da sem zopet šel k Zalki. . . Na Brda moram iti — takoj — takoj, da zabranim najhujše zlo, največjo nesrečo, če ne bo že prepozno."

Pri teh besedah je France nemotno zrl v tla kakor okamenel in čapa mu je zastajala v prsih.

"France, bodi pameten, pomiri se!" ga je pomirjevalno pogovarjal krošnjar; "vsa tvoja skrb je nepotrebna! Zalka in otrok sta strogo zavarovana. Poslal sem Pušaveca iz Bodešič in Grahka s Sela nalašč zato na Brda in jima zapovedal, naj pazita na Zalko in dete, naj ju varujeta, ker sta v nevarnosti pred črno ženo. — Zalko stražijo krepki možje, ki jo niti za trenotek ne bodo izpustili izpred oči."

"Hvala ti tisočera za tvojo skrb in previdnost, Stefan," mu je odgovoril France s tresočim

glasom še vedno razburjen; "pa vendar moram tjakaj, na Brda, in sicer nemudoma, takoj! Dokler se Nigana ne bo sama prepričala, da je vsa njena ljubosumnost brez podlage, bo za Zalko še vedno obstajala nevarnost. Štefan, ne poznaš še popolnoma ciganov. Njihova strast je strašna, nedopovedljiva, zviti so in iznadjivi, da bi si ne mogli misliti, in v svojih maščevalnih naklepih so tako drzni in odločni, da premagajo vse zapreke. Sredi iz utrdbe, iz zidovja, da, iz srede urejene čete si poiščejo in vzamejo svoj plen. — Niti za trenotek se ne smem več obotavljati, marveč takoj moram na Brda, takoj!"

"Če je tako, grem s teboj, France; sam ne smeš iti, brez pogojno ne."

"Hvaležen ti bom za spremstvo. Gotovo bom potreboval tvojega sveta in tvoje pomoči."

Bregar je bil mrzlično razburjen in je neprestano silil, da morata takoj oditi. To pa krošnjarju ni bilo povsem všeč. Najprej se je treba z jedjo pokrepčati, tako je določil Štefulček, potem bodeta lahko toliko hitreje korakala.

France je le s težavo brzdal svojo nepotrpežljivost in nestrpnost; ker je pa uvidel, da je nazadnje vendar še najbolje, da se ukloni modrosti in previdnosti Kreparskega možka, se je pokoril njegovim odredbam.

Ker se je možek še vedno obotavljaj, ga je France še silneje priganjal, rekoč:

"Stefan, hitiva; skoro obupujem, da bi se vse srečno izteklo. Kar noče mi iz glave misel, da se pripravljata strašna nesreča — in midva bova prišla prepozno, ah, prepozno — in moje slutnje me ne varajo."

"Tvoje slutnje so samo izrodki strahu in prevelike skrbi. . . Počasi in gotovo je vsepovsod boljše, kakor nepremišljeno in slepo; če namreč človek v važnih rečeh ravna neprevidno in prehitro, se lahko vjame v zanjke, iz katerih ga živ krst več ne more rešiti."

Med takim razmotiranjem sta korakala precej hitro proti cilju. Ravno sta dospela na obronke gozda pod Kamnjekom, ko zaslišata raz skalah špirovih sten precej močan krik, ki je odmeval močneje. Možek je nekaj časa napeto poslušal, na to je splezal na bližnji mecesen, prisluškaval nekaj časa in ko je spoznal glasove, je bil zopet hitro kakor verveca na tleh, zapovedal Francetu, naj ga počaka nekaj minut in potem je odšel proti smeri, odkoder so prihajali glasovi.

Tako je ostal France nekaj časa sam; srejo je zrl v daljavo,

po glavi so se mu podile strašne misli in slutnje, domišljija mu je slikala v najrazličnejših podobah nesrečo, ki ga utegne zadeti. Tako je stal nemo, v strašnih dušnih boleših; sapa mu je zastajala v grlu, srce se mu je krčilo in trgalo.

Štefulček se je kmalu vrnil in predramil vsega bledega in prepadenega Franceta. Ko ga je ta opazil, ni mogel več premagati svoje nestrpnosti.

"Lepo te prosim, Stefan; za božjo voljo te prosim," je zakričal, da se je močno razleglo, "hitiva, hitiva sicer bo vse zamujeno!"

V naslednjem trenutku je možek že stal tik ob Francetu in hitrih korakov sta šla naprej. — Iz Bohinja sem so se nad Triglavom podili v grozotnih podobah črni oblaki. Triglavovi ledeniki so se kadili od megle, kakor bi goreli; snežniki so se zdaj pa zdaj še pokazali v strašnem žveplenem ognju, kadar je kak solnčni žarek mogel prodreti goste oblake; po planinah so se preganjale težke, debele meglice pošasti, katere je podil močan veter, dokler jih ni ob kakski razcepil in razdrobil na tisoče koscev, ki so se pa kmalu zopet združili, se podili dalje in zelenim livadom pod seboj dajali strahovito blede barvo.

"France, navsezadnje naju še doleti nevihta, preden bova na Brdih," je prekinil molk možek. "Strašno mi je tesno pri srcu," je pristavil France, ne meneč se za vremenske pojave; "vedno bolj slutim, da bova prišla prepozno; — v vratu me hoče kar zadušiti. Le naprej! Hitiva! Naprej!"

Možek je ubogal in še bolj sta podvzivala korake. — Zdaj je naenkrat začel pihati močan sever, ki je hitro pognal oblake nazaj proti Bohinju. Le par iskrnih bliskov je švignilo, mogočno je odmevalo gromenje med skalnimi pečinami — in zopet je bilo vse mirno; nevihta je odšla proti jugu.

Ko sta tako šla naprej, je pripovedoval možek o varnostnih naredbah, katere so za slučaj kakkega hujšega spopada napravili za žene in otroke; povedal mu je, kako so jih varno spravili v jamo pri "Slepem Bogu" in jih zastražili. Povedal mu je tudi, da je poprej v gozdu govoril z voditeljem kmetov, ki so mu naznanili, da se upor začneja, da ravnokar odhaja četa bojovníkov na grad, zahtevat svojih pravic. — Bregar ga je pazljivo poslušal, a ga še bolj mrzlično priganjal, naj hitita.

Že sta se bližala cilju. Francetu je začelo srce hitreje biti in v glavi mu je domišljija vsiljevala strašno, zagonetno vprašanje: kaj bo? — Tudi v možko-

vem sreču je bilo mnogo skrbi.

Le še nizek grič ju je ločil od Brd. Tedaj je pa naenkrat oba popotnika začelo getalo v nosu, začutila sta čuden vzduh in zdaj je švignil izza grička ognjeni jezik.

(Dalje prihodnjik)

DNEVNE VESTI

In sedaj tudi Hoover trpi radi suše

Washington, 18. februarja. Reka Rapidan, ob kateri ima predsednik Hoover svojo poletno vilo, v Virginiji, se je skoro popolnoma posušila. V tej reki je Hoover najraje ribaril. Tisoče in tisoče krasnih postrvi v reki je ob tej priliki poginilo.

Ameriška pošta bo imela ogromno žgubo

Predsednik Hoover je izjavil, da v očiščen zvišanja plač poštanim uslužbencem in v očiščen skrajšanih delovnih urah bo imela ameriška pošta uprava v prihodnjem fiskalnem letu sto milijonov dolarjev deficita. Na vsak način se bo morala poština zvišati, ako se hoče deficit odpraviti.

Vlada Zed. držav o radio programih za delavce

Washington, 18. februarja. Zvezni senat je sprejel predlog, da se dovoli delavskim organizacijam prosta pot po radio postajah.

* Zdravje se je jugoslovanski kraljici močno zboljšalo.

* General Butler je včeraj govoril v South Bend, Ind., toda ni omenil Mussolinija.

* Osem oseb je umrlo radi strupenega alkohola v Chestertown, Md.

MALI OGLASI

Išče se služba za gospodinjino pri mali družini. Za naslov se poizve v uradu tega lista.

Slovenska šivilja vam izdeluje obleke po najnovejši modi, in to po prav nizkih cenah. Se prav vljudno priporoča Slovenkam.

1128 E. 63rd St. zgorej, zadaj. (43)

POZOR! Dr. sv. Jožefa, št. 169 KSKJ. Nocoj zvečer se vrši jako važna seja društva sv. Jožefa št. 169 KSKJ. Prosiyo se vsi člani, da se udeležijo, zlasti pa mladina, ker bo šlo za važne zadeve. Pridite vsi!

Piano naprodaj s kabinetom za role in s klopjo. 90 rol. Piano je kot nov. Se prodaja zelo poceni. 695 E. 162nd St. Pokličite EDdy 8295-W. (43)

Išče se stanovanje obstoječe iz treh sob, kjer bi lahko ženska varovala čez dan tri leta starega otroka. Kdor ima kaj naj pusti naslov v uradu tega lista. (43)

Prednja soba opremljena, se odda dvema osebam. 1244 E. 58th St. (42)

Hiša naprodaj na 22338 Arms Ave. Se prodaja zelo poceni za gotov denar. Pokličite po telefonu BErea 470. (45)

SE NI TREBA nič ženirati. Le pridite veseli v našo trgovino. Je ravno taka postrežba kot pri tujcih, cene so pa zelo zmerne. Se vam priporočam

M. VRANEŽA 17105 Grovewood Ave. (Thu.)

DOBER PREMOK! Točna postrežba! The Hill Coal Co. 1261 MARQUETTE RD. HEnderson 5798

SE NI TREBA nič ženirati. Le pridite veseli v našo trgovino. Je ravno taka postrežba kot pri tujcih, cene so pa zelo zmerne. Se vam priporočam

M. VRANEŽA 17105 Grovewood Ave. (Thu.)

DOBER PREMOK! Točna postrežba! The Hill Coal Co. 1261 MARQUETTE RD. HEnderson 5798

SE NI TREBA nič ženirati. Le pridite veseli v našo trgovino. Je ravno taka postrežba kot pri tujcih, cene so pa zelo zmerne. Se vam priporočam

M. VRANEŽA 17105 Grovewood Ave. (Thu.)

DOBER PREMOK! Točna postrežba! The Hill Coal Co. 1261 MARQUETTE RD. HEnderson 5798

3 4 2 6 7 3 9 4 5 7 8 6 1 5 1

Imam vašo Številko

Na vašem radio poslušajte v četrtki zvečer Lorno Fantin, slavno numerologistko. Povedala vam bo, kako imena in dnevi vplivajo na uspeh v trgovini, ljubezni ali zakonu. Resnična radio zabava.

© P. Lorillard Co., Inc.

OLD GOLD CIGARETTE RADIO PROGRAM

POSTAJA WHK Ob četrtkih - - - - - 9:15 Vzhodni Standard čas

\$\$\$

Naprodaj je farma, 30 akrov, jugovzhodno od mesta, hiša 6 sob, tri leta stara, klet, furnez, na tlakani cesti, tri krave, 1 konj in 150 kokoši. Dobra prilika za Slovenca, ki želi dobro življenje. Se prodaja poceni ali zamenja za hišo 5 sob ali za hišo za dve družini.

Dva akra zemlje v Bedford, O., hiša 6 sob, delana iz opeke, moderna, dva garaža in kokošnjak, vsakovrstno sadno drevje, hruške, jabolka, trta, jagode. — Plin, voda, elektrika. Dobra prilika za piknike in vsakovrstne zabave. Se prodaja ali zamenja za malo hišo.

Naprodaj hiša, 5 sob in garaža, blizu Union Ave. Cena \$2200. Hiša najboljšega izdelka, delana iz opeke, 6 sob in solnčna soba, dva garaža. Hiša se nahaja v Maple Heights na Phillips St. Pred tremi leti je bila prodana za \$10.500, sedaj jo pa lahko kupite direktno od banke za \$7000. Se tudi zamenja za malo ceno lot.

Za natančna pojasnila se zglasite na 3825 E. 93rd St. Vzemite 105th St. ulično železnico. — Jelerčić Realty. Tel. Michigan 2792. (44)

GRDINA'S SHOPPE

Popolna zaloga oblik in vse opreme za novo in druzico Beauty Parlor Vredno najmodernejši ženski klubki.

Trgovina zaprta vsako sredo pop. skrajno leto.

6111 ST. CLAIR AVE. HEnderson 7112 (M. Thu. S.)

DEBELI PREŠIČI NARAVNOST Z DEZELE

Vseh velikosti, živi ali osnazeženi, pregledani od mesta in pripeljani kamorkoli. Pridite in izberite si jih.

H. F. HEINZ

STOP 150—VINE ST. Willoughby, O. Tel. 110-1-2

PRVI SLOVENSKI PLUMBER

J. MOHAR

6521 ST. CLAIR AVE. Če hočete delo poceni in pošteno, pokličite mene. Randolph 5188 (Thu. F.)

THE OLD HOME TOWN

THERE SEEMS TO BE NOTHING THAT CAN BE DONE TO MAKE OUR POSTMASTERS WORK ANY EASIER -

© 1931 LEO W. STANLEY CENTRAL PRESS 2-14-31

Piratje na reki Mississippi

SPISAL FRIEDRICH GERSTAECKER

Za "Ameriško Domovino" prevel A. Šabec

— Torej hočem umreti, — je vzdihnil Mulat ter se zgrudil na zanj na ležišče.

— Doktor, — je rekel Cook, ki je nekaj časa napeto opazoval Mulata in videl, da mora slednji imeti predvsem nekoliko počitka, preden pride spet toliko k sebi, da bo mogel govoriti, — zdaj grem, da vprašam ženske, kaj naj s tem ubogim vragom storimo, kajti na vsak način se moramo pobrigati zanj in potreben je bolniške postrežbe in nege. Takoj bom spet tu, vas pa prosim, storite mi to uslugo in ne govorite mi spet o teh strašnih stvareh, v slučaju, da se ranjenec zopet ovesti. Kajne, saj ne boste pozabili tega, kar vas prosim? Že zdrav človek se mora zgroziti ob takih besedah, kako se mora počutiti šele on, katere mu je vse to obljubljeno?

Po teh besedah je odšel Cook iz hiše, doktor pa je nevoljen gledal za njim.

— Hm, hm, — je mrmral, vzel iz škatiče velik ščepec tobaka za noslanje in si ga zatlačil v nos, — še tega manjka, da bi se taki drvarji vmešavali v znanost in vedo! Niti govoriti bi ne smel o tem, naj se ga ne "z nožem," niti "z žago" ne dotaknem. Zdaj bi rad samo še vedel, kakšen bo njegov nadaljnji nasvet.

Sander je vse to nestrpnost poslušal. Toda kaj mu je bilo storiti? Ali naj stori korak, ki bi na njega samega vrgel sum in potem zbeži? Saj je baš danes zjutraj sam videl, kako znajo ti lovci slediti sled. Poleg tega pa ni bilo niti gotovo, da ta Mulat res ve za obstoj otoka. Zdaj so ga farmerjeve besede in doktorjeva nevolja spravile na neko drugo misel. Po kratkem premisleku se je Sander obrnil do doktorja in rekel:

— Doktor, jaz se ne bi oziral na besede človeka, ki se toliko razume na medicinsko vedo, kakor zajec na boben. Kdo pa nam more braniti, da storimo, kar nam je drago in kar se nam zdi prav?

— Kdo nam more braniti? — je vzkliknil doktor nevoljno, obstal pred Sanderjem ter mu pogledal v oči, — kdo nam more braniti? Ali ste videli, kakšne pesti ima ta človek? Ali se more s silo kaj opravičiti proti njemu?

— Ne s silo, — je rekel Sander smehljaje, — temveč z zvičajo.

— Ampak kako? — je vprašal doktor ter pogledal postrani na ranjenca.

— On vam je prepovedal, dotekniti se s kakim vašim instrumentom živega, — je rekel Sander.

— Da — — — — —

— Prav; kaj pa, če fant umrje?

— Ampak, saj to je baš: on ne bo umrl, — je lamentiral doktor. — Taki-le Mulati imajo mačje življenje. To so žilave nature, ki jim sedi življenje v želodcu.

— Nu, in kaj vam brani, da to življenje uprav tam napadete, kjer sedi — v želodcu? — je prežeče vprašal Sander.

— Kaj mi brani? Kako mislite to?

— I, nu, stvar je vendar čisto enostavna. Čemu pa imate te strupe?

— Vendar ne zato, da bi ž njimi zastrupljali ljudi, gospod! — je planil doktor prestrašen po konci.

Res je, da je bilo seciranje živih in mrtvih doktorju prava strast, ker je vse to delal v "dobrobiti in splošni znanosti in vede," kakor se je izražal, ampak da bi zakrivil umor, pravi umor, do tega pa doktorja ne bi bilo mogoče pripraviti. Sander, ki

je videl, da je šel pri svojem prvem naskoku predaleč, je pozval:

— Ne razumite me napak, gospod! Jaz ne mislim, da bi dali fantu smrtonosnega strupa, temveč samo kakega neškodljivega, ki bi ga uspaval in pripravil v letargično stanje, ki bi ga smatrali farmerji za smrtno, narkar bi ga vi takorekoč obudili od mrtvih in se še toliko bolj proslavili.

— Hm, tako... a, tako... tak tako mislite? Hm, to bi bilo nemara mogoče. V tem slučaju bi lahko na primer — — —

Njegovo glasno razmišljanje je tukaj prekinil Cook, ki je baš takrat vstopil z vrčem neke osvetočujoče pijače, katero je pripravila Mrs. Lively, in stopil naravnost k ranjenčevemu ležišču.

— Dan, — je rekel, — Dan, kako se počutiš?

— Bolje, — je zaspel ubogi vrag ter odprl oči, ko mu je farmer podal k ustim kozarec s pijačo. — Mr. Cook, vi ste dobri, — je rekel, ko se je z globokim vzdihom spet naslonil nazaj na ležišče. — Zelo dobri ste. Recite obema možema, naj gresta ven, nakar vam bom mnogo važnega povedal.

— Kaj, oba gospoda tu, Dan? — je vprašal Cook. — Saj vendar ni tajnost, ki bi se samo mene tikala?

— Ne, — je zastokal Dan, kateremu se je videlo, kako težko mu de govorjenje, — ne, ne tiče se le vas, temveč vseh v Arkansasu — mnogo slabih belcev — — — — —

Cook je torej prosil oba moža, naj odideta za nekaj časa iz sobe. Sander se je pričel na vse mogoče načine izgovarjati ter je zahteval, da bi ostal vsaj v bližini, toda ko mu je Cook povedal, da Mulat ne bo v tem slučaju ničesar izpovedal, se je moral Sander končno vdati.

Cook je nato odznotraj zapahnil vrata, nakar se je vršil med njim in Danom dolg, važen razgovor.

Sele, ko se je Mulat, utrujen od dolgotrajnega govorjenja, zopet onesvestil, je Cook spet odprl vrata ter poklical notri obe ženski, da mu postrežeta, sam pa je povedal nato Sanderju to kar je čul od Mulata.

Mulat je sicer vedel za obstoj otoka, ker je Atkins že mnogokrat spravil tja, vendar pa ni za gotovo vedel, kje da se ta otok pravzaprav nahaja; vedel ni niti toliko, ali je tik Heleni, ali je nižje doli, dasi mu je bilo toliko znano, da daleč od Heleni ne more biti. Toliko pa je Mulat Cooku povedal, da so prebivalci tega otoka strahoviti zločinci. Zdaj je hotel torej Cook počakati prihoda svojih prijateljev, da se z njimi domeni glede potrebnih korakov, ki jih je treba podvzeti. Cook je hotel zbrati može, ki naj ne bi samo pregnali zločincev z otoka, marveč jih tudi prijeli ter izročili roki pravice. Ker je Cook slišal, da je Sanderju reka Mississippi dokaj dobro znana, je hotel zdaj slišati njegovo mnenje, kako bi se dalo najlažje priti zločinski bandi do živga in ji preprečiti beg.

Sander je s strahom in grozilo slutil, da se približuje neizogibno, in kar je bilo najhujše, je bilo to, da se ni niti mogel maščevati nad izdajalcem. V svojem prvem strahu je hotel vso stvar omalovažati in postaviti na laž, češ, da si je Mulat vse to najbrže izmislil, da bi si s tem rešil lastno življenje. Toda o tem ni hotel Cook ničesar slišati, in šele, ko je Sander videl, da ga tozadevno ne bo mogel prebrati, je sklenil, delati po nekem drugem načrtu.

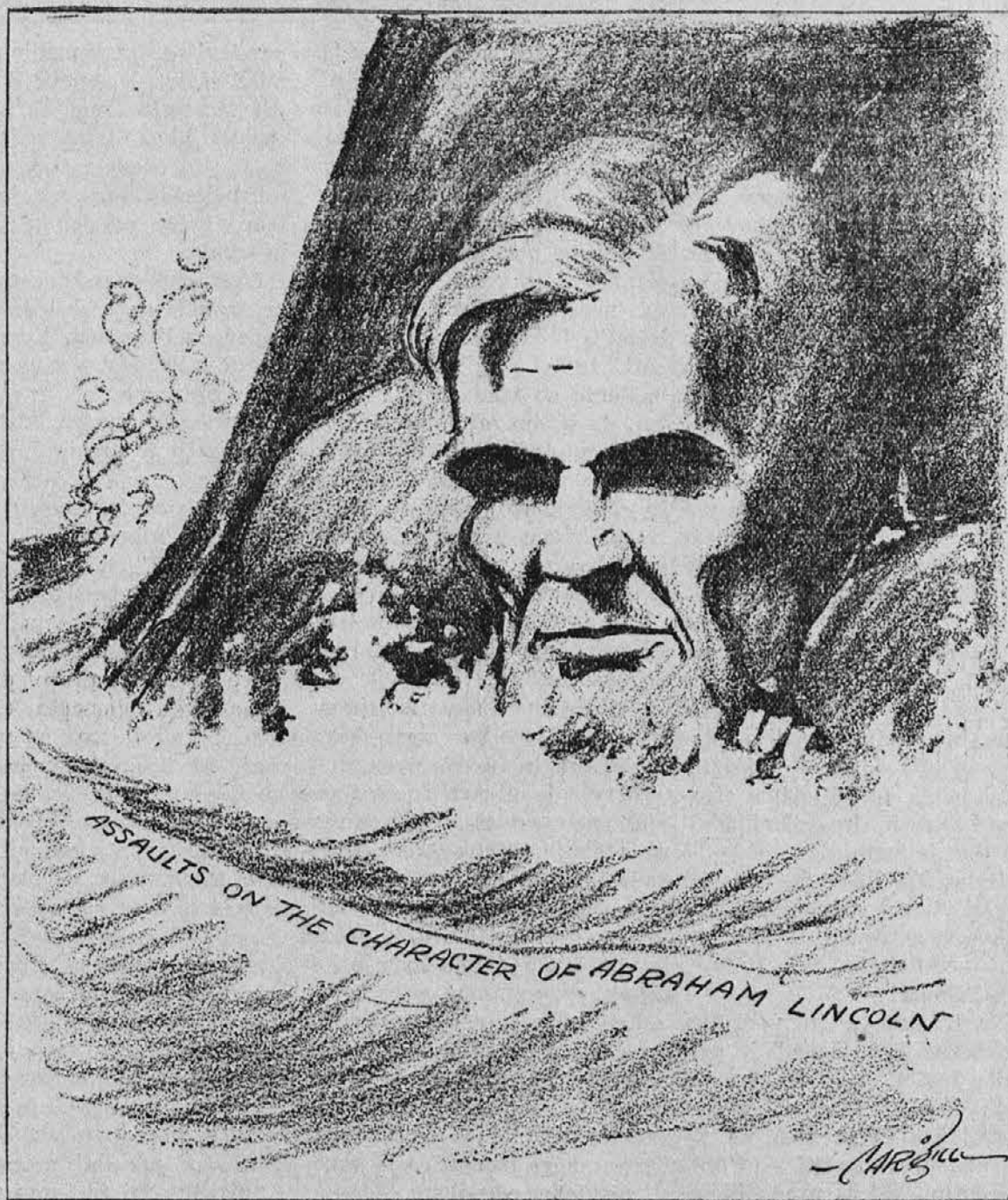
Dozdaj je bil Cook edini človek, ki je vedel za to tajnost, in če bi bil z njim na samem v gozdu, bi ga bil prav gotovo poizkusil spraviti s pota, toda tukaj pa kaj takega ni mogel in ni smel tvegati. Sicer pa je menil, da se ne more zgoditi ničesar hudega, samo če se mu posreči še dva dneva zadržati odkritje otoka. Do takrat lahko posvari tovariše, ki bi si bili med tem plen naglo razdelili ter pobegnili, preden bi se tem gozdnim ljudem posrečilo zadati odločilni udarec.

— Nu, prav, gospod, — je rekel po dolgem preudarku farmerju, — če ste res pripravljene verjeti, kar vam je povedal Mulat in če mislite tako tolpo razgnati ali ujeti, ne smete misliti, da je to kaka otročarija. Če oni lopovi res eksistirajo, ste lahko gotovi, da se bodo borili obupno in do skrajnosti. Če torej ne padete nanje z dovolj močno silo, jih s tem samo posvarite in najdete pri svojem drugem napadu gnezdo prazno. Če hočete torej z uspehom napasti zločince, je najbolje, da se nocoj pogovorite in posvetujete o tem s svojimi prijatelji, jutri obvestite svoje sosede, nato pa pridete zvečer z njimi v Heleno. Jaz pa odidem takoj zdaj v Heleno, kjer bom obvestil o tem sodnika, nato pa odšel v Sinkville, kjer bom tudi zbral skupaj vse ljudi, ki morejo nositi orožje. Najpozneje v nedeljo popoldne sem zopet v Heleni, nakar bomo še istega večera zadali odločilni udarec.

Vse to je bilo mlademu farmerju, ki ni imel seveda Sanderja na sumu, popolnoma po godu, saj je moral priznati, da prej res ni mogoče spraviti skupaj po trebnih ljudi. Obljubil je torej Sanderju, da bo v nedeljo zjutraj z vsemi svojimi dobro oboroženimi sosedi v Heleni, nakar je Sander, ki mu je bilo zdaj samo še na tem, da čim prej posvari svoje tovariše, izjavil, da boče izgubiti niti trenutka več ter da namerava takoj odjezditi, da podvzame od svoje strani vse potrebne korake. Takoj zatem je skočil v hlev po svojega konja, katerega je sam osedlal, in trenutek pozneje je oddirjal skozi gozd proti cesti, ki vodi v Heleno.

— Odhod. — Ugovor Mrs. Breidelfordove. — Srečanje

Edgeworthov krmar je v petek vse popoldne priganjal, naj vendar že odplujejo ter grozil s gozdom proti cesti, ki vodi v Heleno.

Deželo je poplavlila umazana literatura, ki hoče oblatiti spomin velikega moža, Abrahama Lincolna.

vek, ki je vedel za to tajnost, in če bi bil z njim na samem v gozdu, bi ga bil prav gotovo poizkusil spraviti s pota, toda tukaj pa kaj takega ni mogel in ni smel tvegati. Sicer pa je menil, da se ne more zgoditi ničesar hudega, samo če se mu posreči še dva dneva zadržati odkritje otoka. Do takrat lahko posvari tovariše, ki bi si bili med tem plen naglo razdelili ter pobegnili, preden bi se tem gozdnim ljudem posrečilo zadati odločilni udarec.

— Nu, prav, gospod, — je rekel po dolgem preudarku farmerju, — če ste res pripravljene verjeti, kar vam je povedal Mulat in če mislite tako tolpo razgnati ali ujeti, ne smete misliti, da je to kaka otročarija. Če oni lopovi res eksistirajo, ste lahko gotovi, da se bodo borili obupno in do skrajnosti. Če torej ne padete nanje z dovolj močno silo, jih s tem samo posvarite in najdete pri svojem drugem napadu gnezdo prazno. Če hočete torej z uspehom napasti zločince, je najbolje, da se nocoj pogovorite in posvetujete o tem s svojimi prijatelji, jutri obvestite svoje sosede, nato pa pridete zvečer z njimi v Heleno. Jaz pa odidem takoj zdaj v Heleno, kjer bom obvestil o tem sodnika, nato pa odšel v Sinkville, kjer bom tudi zbral skupaj vse ljudi, ki morejo nositi orožje. Najpozneje v nedeljo popoldne sem zopet v Heleni, nakar bomo še istega večera zadali odločilni udarec.

Vse to je bilo mlademu farmerju, ki ni imel seveda Sanderja na sumu, popolnoma po godu, saj je moral priznati, da prej res ni mogoče spraviti skupaj po trebnih ljudi. Obljubil je torej Sanderju, da bo v nedeljo zjutraj z vsemi svojimi dobro oboroženimi sosedi v Heleni, nakar je Sander, ki mu je bilo zdaj samo še na tem, da čim prej posvari svoje tovariše, izjavil, da boče izgubiti niti trenutka več ter da namerava takoj odjezditi, da podvzame od svoje strani vse potrebne korake. Takoj zatem je skočil v hlev po svojega konja, katerega je sam osedlal, in trenutek pozneje je oddirjal skozi gozd proti cesti, ki vodi v Heleno.

— Odhod. — Ugovor Mrs. Breidelfordove. — Srečanje

Edgeworthov krmar je v petek vse popoldne priganjal, naj vendar že odplujejo ter grozil s gozdom proti cesti, ki vodi v Heleno.

del, kar bi napovedovalo meglo ali slabo vreme, je bil medtem v Smartovem hotelu, kjer se je sedel z nekim starim prijateljem iz Indijane. Jonatan Smart je sam sedel ob mizi pri obeh moze, zeh ter z zanimanjem poslušal obujanje njiju starih spominov, in sicer ne samo o lovu, pač pa tudi o prerijskih bojih z Indijanci.

Tedajci pa je stopil v sobe Blackfoot, ter nujno zahteval, naj s čolnom odplujejo. Dejal je, da mora blago že naslednjega jutra razposlati v razne kraje, zato bi rad videl, da bo še pred jutrom dospelo na svoje mesto.

V tem mu je pritrdil sam mož iz Indijane, ki je rekel, da v tem slučaju ne smejo zamuditi nobene trenotke več, če hočejo še za časa dospeti v Viktorijo. Krmar Bill, ki je medtem tudi vstopil ter se postavil ob točajski mizi, je vprašal Edgewortha, če misli danes odpluti ali ne, kajti v slučaju, da ne odplujejo, da bi šel rad še obiskat nekega svojega starega znanca-čolnarja, ki stanuje nekoliko izven mesta.

— Nikakor, — je naglo zaklical Blackfoot, — to ne gre. Za to ste imeli vso noč čas. Ali odplujemo takoj, ali pa tovara ne kupim.

— I, nu, prav, — je zamrmral krmar, na dušek izpil kozarec žganja, si potisnil klobuk na čelo ter navidezno ježno odšel.

— Hm, čuden potron ta-le, — je rekel navidezni kupec, ko je pogledal za krmarjem, — Ali ga imate že dolgo na krovu?

— Od Indijane, — je odvrnil Edgeworth. — Ne vem, kako je to, da mi je ta človek tako odvraten. Nu, pa saj ga bom kmalu rešen. Sicer pa je izborni krmar, ki razume svoj posel. Reko in njen tok pozna kakor jaz svoj žep in dozda je izborni krmaril. Ampak, kakor sem rekel: vesel bom, kadar ga bom rešen. Njegovega pogleda ne morem prenašati. — Toda vi, Mr. Smart — se je obrnil na krmarja ter se pri tem od strani ozrl na Blackfoota, — ali je morda puškar poslal sem mojo puško? Vsaj obljubil mi je, da to stori.

— Da, puška je tukaj, — je rekel Smart. — Francis, daj sem puško, ki jo je popravil stari Tobby.

— Ali ste mu morda vi plačali za popravilo? — je vprašal Edgeworth.

— Da, — je odvrnil krmar, — računal je pol dolarja. — Rekel je, da je bila vzmet zlomljena in da je kroglica pod njo

manjkala. Morali ste puško vzeti narazen in pri tem ste izgubili tisto kroglico pod vzmetjo.

— Neumnost! — je rekel stari. — Odkar sem iz puške izstrelil zadnji strel ter jo izbrisal, se je nisem več doteknil. Prav tako ne Tom, zakaj on ima svojo lastno puško. Vrag vedi, kako se je morala kroglica izgubiti! Nu, nič zato, samo da spet strelja. Sicer pa lahko takoj izstrelim strel, ki je še v cevi, nakar jo iznova nabijem. Kje bi tukaj lahko ustrelil?

— Hm, pravzaprav je v mestu prepovedano streljati, — je odvrnil Smart, — ampak mi te prepovedi ne jemljemo tako natančno. Le ustrelite, ampak streljajte visoko. Vidite, tamle gori, na suhem parobku, sedi žolna, ali jo vidite? Tak pome-rite nanjo; cev naslonite lahko tukaj-le na ta kol.

Edgeworth je stopil med tem s puško v roki pred vrata ter se oziral po želni, o kateri mu je govoril Smart.

— Hm, devetdeset korakov razdalje, — če je puško dobro popravil, se lahko takoj pripravite, da stopite po žolno, — je rekel smeje Edgeworth. S temi besedami je naglo dvignil puško k licu, za trenutek pomeril, v naslednjem hipu je zagrmel strel in uboga ptičica je padla tik debela na tla.

— Nu, saj še gre, — se je nasmehljaj stari mož ter potegnil izpod cevi nabijalnik, da ga ovi-je in najprej temeljito izbrise cev. — Ker nam ni treba več Indijancev streljati, streljamo pač žolne, tako je na svetu. Ampak tukaj-le moj kupec postaja že nestrpen. Kar pojdite naprej, prijatelj; jaz nabijem samo še svojo puško ter poravnam svoj račun, nakar bom takoj za vami.

Blackfoot je bil s tem zadovoljen, prosil ga je še, naj se nikar več ne obotavlja in mudi, nato pa je odšel. Komaj je bil Blackfoot iz sobe, ko se je obrnil krmar Smart k Edgeworthu:

— Ali že dolgo poznate tega človeka?

— Ne — zakaj vprašate?

— Kako je prišlo do tega, da ste sklenili z njim kupčijo?

— Kako? I, nu, povabil sem ga v Union hotel, saj ste bili sami navzoči. Bill ga je našel nekje v mestu.

— Bill? Kdo pa je Bill?

— Moj krmar.

— Tako, — je rekel krmar po dokaj dolgem pomisleku, — kajti Bill vam je tega človeka

priporočil? Čujte, Mr. Edgeworth, ta človek meni ne ugaja. — Zakaj ne? — se je nasmehnil Edgeworth. — Morda zato ne, ker ne izgleda kakor kak prekupec? Ah, to me malo skrbi. Ti kupčevalci so vedno bolj lovci in bojovníki, kakor pa trgovci. — Toda onadva sta medsebojno sporazumljena, — je rekel Smart.

— Katera dva? Kupčevalec in Bill? Hm, to je skoraj neverjetno. Mož mi je ponudil dobro

ceno in del denarja mi je že celo izplačal na roko. — Videl sem, kako sta izmenjela poglede, — je rekel Smart, — in presneto bi se moral motiti, če nista med seboj bolj znana, kakor tukaj to kažeta. Svetujem vam, da bodite oprezní. Tukaj na reki je mnogo sodrgo in Helena bi vedela marsikaj povedati o tem. Toda na svoje lastne ljudi se lahko zanesete, ne? Kajti tujec nima tu doli na reki pričakovati od drugod pomoči.

\$ 25

si prihranite, ako si naročite obleke, suknje, površnike po meri, pri-

Brazis Bros.

404 E. 156th Street
Collinwood

JOSEPH PERME, poslovođa

Glavna trgovina: 6905 Superior Ave.
Podružnice: 2290 E. 55th St., 5121
Woodland Ave., 331 Gratiot Ave., Detroit, Mich.

Imamo tudi že narejene obleke in to samo plave serge po \$20.00. Vsake vrste in barve suknje, površnike—tudi po \$20.00.

Hlače po meri po \$3.75 do \$6.50.

MI SMO MED VAMI!

Naznanjamo cenjenemu slovenskemu občinstvu, da smo se PRESELILI v naše nove prostore na

6223 ST. CLAIR AVENUE

kjer vam ob vsakem času lahko prodamo izvrstne

DODGE IN PLYMOUTH AVTOMOBILE

Najboljši mehaniki so pri nas zaposleni, ki vam popravijo vaš avtomobil brez ozira izdelka. Vse naše delo je garantirano. In se vam prav vladno priporočamo.

J. H. MILLER & SONS

6225 St. Clair Ave.

HEnderson 6148

VABILO NA ZABAVNI VEČER DRUŠTVA SV. JANEZA KRSTNIKA

št. 71 J. S. K. Jednote

ki se vrši

V SLOVENSKEM DOMU NA HOLMES AVE.

V SOBOTO VEČER, 21. FEBRUARJA

Odbor vladno vabi članstvo, kakor tudi ostalo občinstvo, da nas kar v največjem številu posetijo.

Za odbor:

Ivan Kapelj, tajnik.

Poslužite se domačega podjetja, ki je v resnici tudi priznano kot NAJVEČJI, NAJBOLJ MODERNI FOTOGRAFIČNI ATELJE V DRŽAVI OHIO

Odrpo vsaki dan.

Ob nedeljah odprto od 10. zjutraj do 4. popoldne

BUKOVNIK STUDIO

6405 ST. CLAIR AVENUE Telefon: HEnderson 5013

ENDicott 2252

ENDicott 2252

KREMZAR FURNITURE

6108 St. Clair Ave.

IMAMO ZASTOPSTVO SAMO ZA VICTOR RADIO IN VICTOR PLOŠČE